

Architectuur in Nederland

Jaarboek/Yearbook

2010/11

Architecture in the Netherlands

NAi Uitgevers/Publishers

bureau SLA

Nationaal Glasmuseum/National Glass Museum

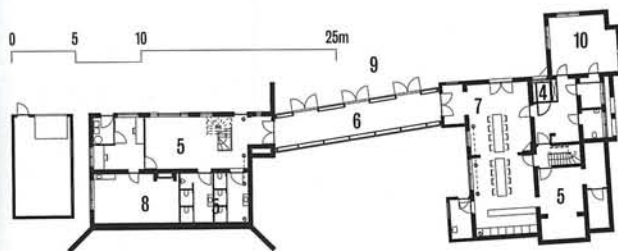
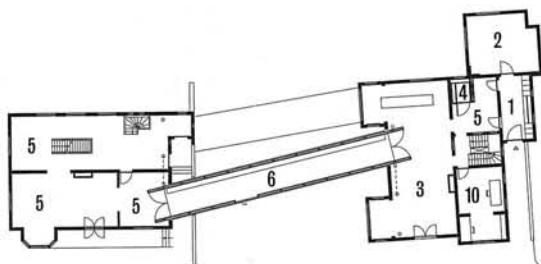
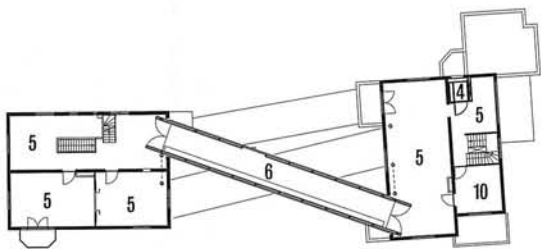
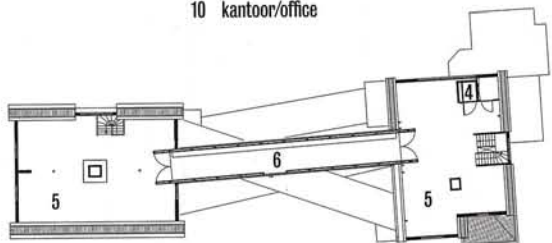
Situatie/Site plan

- A Lingedijk
- B Laantje van Van Leperen

Tweede, eerste verdieping, begane grond, souterrain/ Second, first, ground, basement floor

Doorsnede/Section

- 1 entree/entrance
- 2 ontvangstruimte/reception area
- 3 museumwinkel/museum shop
- 4 lift
- 5 expositie/exhibition
- 6 luchtbrug/footbridge
- 7 restaurant
- 8 bibliotheek/library
- 9 terras/terrace
- 10 kantoor/office

Lingedijk 28-30
Leerdam

Architect:
bureau SLA, Amsterdam

Projectarchitecten/
Project architects:

Peter van Assche,
Mathijs Cremers

Medewerkers/Contributors:

Mick van Essen, Gonçalo
Moreira, Grażina Bendikaite,
Tereza Novosadová

Ontwerp – Oplevering/
Design – Completion:

2007 – 2010

Oprachtgever/Client:

Kleurrijk Wonen,
Geldermalsen

Aannemer/Contractor:

Bouwbedrijf Van Daalen,
Gorinchem

Constructeur/
Structural engineer:

Sineth Engineering B.V.,
Schiphol (ontwerpfase/
design phase), Krabbendam

Boerkoel B.V., Soest (bouw-
fase/building phase)

Interieurarchitect/
Interior designer:

Eek & Ruijrok B.V., Eindhoven

Kale bouwsom/
Building costs in euro:

€ 1.500.000 (incl. instal-
laties/inc. building services)

Bouwkosten per m²/
Building costs per m²:

€ 1250

Bruto vloeroppervlak/
Gross floor area:

1200 m²

Verhuurbaar vloeroppervlak/
Lettable floor area:

1000 m²

Foto's/Photos:

Jeroen Musch

De loopbruggen die twee monumentale villa's verbinden en tot een eenheid smeden, zijn niet minder dan een gouden vondst van bureau SLA. In plaats van de gevraagde verbouwing van de villa's tot een zelfstandige kantoorvilla en een museumvilla, kozen de architecten voor de toevoeging van vier metalen luchtbruggen, waardoor niet alleen de beide villa's voor expositie beschikbaar komen, maar bovendien de bruggen zelf de functie van open depot kregen. In de vitrines van Piet Hein Eek is in de loopbruggen de gehele collectie van negenduizend stuks Nederlands glas te bewonderen.

Met minimale maar krachtige architectonische middelen is op deze manier een 'logische' aaneenschakeling van en routing door beide villa's ontstaan. Bovendien is een mooi evenwicht gevonden in intimiteit en ruimtelijkheid, en in oud en nieuw. De loopbruggen en deels nieuw ontworpen zalen hebben voor de expositie van glasstukken precies de juiste maat en schaal gekregen. Een kruip-door-sluip-door-effect van kleine kamertjes en trappetjes is vermeden, terwijl de tentoonstellingsruimtes naast een nieuwe frisheid de oorspronkelijke sfeer en charme hebben behouden. Maar de grootste blikvanger zijn toch de 'scheef' geplaatste loopbruggen, die in hun helderheid en dubbele functie een nieuw hart van het museum vormen.

De abstract vormgegeven loopbruggen contrasteren in vorm en materialisering sterk met de bijna honderd jaar oude villa's aan de Lingedijk. De stalen constructie van de bruggen is omkleed met gevels van polycarbonaat en grijs gemoffeld aluminium strekmetaal. Overdag valt een diffuus licht naar binnen, terwijl de bruggen 's avonds een spectaculair oplichtend effect hebben. De nieuwe grandeur van de aaneengesmede gebouwen past binnen de ambitie tot professionalisering van het Glasmuseum, dat schatkamer en kenniscentrum wil zijn van het Nederlands glas.

The footbridges that link two stately old villas and forge them into a single entity, are nothing less than a brilliant find on the part of bureau SLA. Instead of converting the villas independently into an office villa and a museum villa as requested, the architects opted to add four metal footbridges, with the result that not only are both villas now available for exhibition purposes, but the bridges themselves have been turned into an open repository. In display cases designed by Piet Hein Eek, the entire collection of 9000 items of Dutch glass can now be admired by visitors to the museum.

Using these minimal but powerful architectural means, the architects created a 'logical' link between and routing through the two villas. They have also struck a fine balance between intimacy and spatial flow, and between old and new. The bridges and partially redesigned rooms have precisely the right size and scale for the display of glass objects. The claustrophobic effect of small rooms and narrow stairs has been avoided while the exhibition spaces have acquired a new freshness without losing their original atmosphere and charm. But the biggest attraction is without any doubt the 'skewed' footbridges which, with their transparency and dual function, have become the new heart of the museum.

The abstractly designed bridges contrast strongly in form and materialization with the almost hundred-year-old villas on the Lingedijk. The steel frames of the bridges are encased in facades of polycarbonate and grey powder-coated expanded aluminium. During the day a diffuse light enters, while at night the bridges have a spectacular fluorescent effect. The new grandeur of the conjoined buildings is in keeping with the Glass Museum's ambition to professionalize its operations and become the treasure house and knowledge centre of Dutch glass.

76

